

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 czerwca 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 lutego 1982 r. w sprawie prowadzenia ksiąg podatkowych przez podatników nie będących jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 5, poz. 42, z 1983 r. Nr 1, poz. 8 i z 1984 r. Nr 53, poz. 274) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Księgi podatkowe powinny być prowadzone prawidłowo, zarówno pod względem formalnym (niewadliwie), jak i materialnym (rzetelnie). Prawidłowe pod względem formalnym (niewadliwie) są księgi prowadzone zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i objaśnieniami zamieszczonymi we wzorach poszczególnych ksiąg. Prawidłowe pod względem materialnym (rzetelne) są księgi podatkowe prowadzone zgodnie ze stanem rzeczywistym.”;

2) w § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Remanent powinien być wyceniony najpóźniej w terminie przewidzianym do złożenia zeznania podatkowego. Remanent nabytych surowców, materiałów, półwyrobów i towarów handlowych wycenia się według kosztów nabycia. W razie przyjęcia przy sporządzaniu remanentu wyceny towarów handlowych w kwocie innej niż koszt nabycia z powodu uszkodzenia, wyjścia z mody, niższej ceny rynkowej lub z powodu likwidacji przedsiębiorstwa, należy w spisie remanentu uwidocznic w odrębnych rubrykach również jednostkowy koszt nabycia. Remanent półwyrobów, wyrobów gotowych i braków własnej produkcji wycenia się według kosztu wytworzenia, a odpadków — w wartości jednego złotego. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

3) w § 8:

a) w ust. 1 wyrazy „2.400.000 zł” i „200.000 zł” zastępuje się odpowiednio wyrazami „4.800.000 zł” i „400.000 zł”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Kwoty obrotów określone w ust. 1, począwszy od 1988 r., ulegają podwyższeniu z dniem 1 stycznia każdego roku o kwotę stanowiącą iloczyn obrotów określonych na rok poprzedni oraz wskaźnika wzrostu cen, planowanego w centralnym planie rocznym na okres po dniu 1 stycznia danego roku.

1b. Wysokość kwot obrotów, których przekroczenie powoduje obowiązek zaprowadzenia w następnym roku kontroli ilościowej, określana będzie odpowiednio do wskaźników wzrostu cen ustalonych w centralnym planie rocznym, w drodze obwieszczenia Ministra Finansów ogłaszanego w Monitorze Polskim przed rozpoczęciem roku podatkowego.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek prowadzenia kontroli ilościowej nie dotyczy podatników wykonujących działalność:

- 1) w zakresie rzemiosła piekarstwo, którzy stosownie do odrębnych przepisów prowadzą ksiązkę wypieku,
- 2) gastronomiczną, bez sprzedaży napojów alkoholowych o stężeniu przekraczającym 1,5% alkoholu etylowego, jeżeli działalność ta prowadzona jest przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny, nie licząc małżonka; w razie wykonywania działalności w formie spółki, łączna liczba wspólników oraz innych zatrudnionych osób nie może przekroczyć stanu zatrudnienia określonego w zdaniu poprzednim,
- 3) w zakresie skupu i sprzedaży używanych artykułów przemysłowych pochodzenia krajowego.”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Podatnicy wykonujący działalność handlową mogą nie obejmować kontrolą ilościową przychodu:

- 1) artykułów spożywczych i rolnych, z wyjątkiem artykułów pochodzenia zagranicznego i kwiatów,
- 2) artykułów przemysłowych, których jednostkowa cena zakupu nie przekracza 1000 zł.”;

4) po § 9a dodaje się § 9b w brzmieniu:

„§ 9b. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe nr 1, 7 i 8 są obowiązani dodatkowo prowadzić ewidencję zwrotów (zamian) towarów w odrębnej książce ewidencji zwrotów (zamian) zawierającej:

- 1) oznaczenie towaru, ilość, cenę jednostkową oraz ogólną wartość,
- 2) datę zakupu oraz numer rachunku, w razie gdy sprzedawca wystawił rachunek na sprzedaż towaru,
- 3) datę zwrotu (zamiany) towaru,
- 4) podpis sprzedawcy.

W razie zamiany, zwrócony towar wpisuje się do ewidencji zwrotów (zamian), a wydanie towaru w miejsce zamienionego — do książki ewidencji sprzedaży. W razie zwrotu towaru w wyniku reklamacji, zapis w książce ewidencji zwrotów (zamian) powinien być udokumentowany protokołem reklamacji. Książki ewidencji zwrotów (zamian) prowadzi się według zasad dotyczących książki ewidencji sprzedaży, określonych w § 9a ust. 1—8.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czterech dni od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy § 1 pkt 3 stosuje się od roku podatkowego 1987.